

عنوان مقاله:

انتخاب روش بهینه محاسبه ارزش در معرض خطر صندوق‌های سرمایه‌گذاری

محل انتشار:

مدیریت دارایی و تامین مالی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

محمد مهدی نادری نورعینی - استادیار گروه حسابداری، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در چند سال گذشته، تجربه انفجار خارق‌العاده ناشی از صندوق‌های سرمایه‌گذاری که به خرید سهام سایر شرکت‌ها اقدام می‌کنند، سبب شد سازمان‌های مسئول برای کنترل و نظارت بر این سرمایه‌گذاری‌ها، برخی دستورالعمل‌های مدیریتی براساس ارزش در معرض خطر اعمال کنند؛ اما انعطاف‌پذیری روش مذکور، پرسش‌های زیادی را درباره انتخاب دقیق‌ترین و مناسب‌ترین الگوی تخمین ایجاد کرد. هدف این مقاله، انتخاب روش بهینه از بین سه روش پارامتریک، شبیه‌سازی تاریخی و شبیه‌سازی مونت‌کارلو در سطوح اطمینان 99، 95 و 5/97 درصد است تا بهترین روش پیش‌بینی ضررهای احتمالی صندوق‌های سرمایه‌گذاری ایران مشخص شود. بدین‌منظور، ابتدا نتایج ناشی از روش‌های مختلف تخمین ارائه شد؛ سپس در هر روش محاسبه، صندوق‌هایی مشخص شد که بیشترین و کمترین ارزش در معرض خطر را داشت. در این پژوهش، هر سه روش پارامتریک، شبیه‌سازی تاریخی و شبیه‌سازی مونت‌کارلو با آزمون کوپیک تأیید شد؛ اما بیشترین سطوح اطمینانی که با آزمون‌های اعتبارسنجی تأیید شد، سطح اطمینان 99 درصد بود؛ به عبارت دیگر، مشخص شد سطح اطمینان 99 درصد، کمترین انحراف را نسبت به میانگین ایجاد می‌کند و بهترین سطح برای استفاده در روش‌های مختلف محاسبه ارزش در معرض خطر است. این مورد نشان می‌دهد در محاسبه خطر صندوق‌های سرمایه‌گذاری در ایران، سطح اطمینان مدنظر، مهم‌تر از روش محاسبه ارزش در معرض خطر است که این موضوع دقیقاً با گزارش کمیته بال در سال 2016 درباره محاسبه ارزش در معرض خطر و کفایت سرمایه بانک‌ها همخوانی دارد.

کلمات کلیدی:

ارزش در معرض خطر، روش پارامتریک، شبیه‌سازی مونت‌کارلو، شبیه‌سازی تاریخی، صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشترک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1160471>

